

Whistleblow - misbrug af offentlige midler til at sikre private interessenter flere markedsandele

Jeg whistleblower hermed i relation til Rigsrevisorernes Beretninger om autorisation af udenlandske sundhedspersoner. Alle osteopater er "udenlandsk uddannet" da der ikke findes en dansk grunduddannelse i osteopati. Der findes heller ikke nogen regler om en dansk osteopatuuddannelse, 7 år efter lovregulering hvormed grundlaget for autorisation er fraværende. Derfor er den pligtmæssige vurdering af ansøgernes uddannelseskvalifikationer mv (ækvivalensvurdering op i mod den tilsvarende danske uddannelse) aldrig foretaget i en eneste sag om autorisation af osteopater.

Rigsrevisionen skriver i 22/2023 Beretning om autorisation af udenlandske sundhedspersoner
Konsekvenser af pukkelforviklingen

På finansloven for 2022 afsatte Folketinget 23,1 mio. kr. for 2022 og 2023 til årsværk i Styrelsen for Patientsikkerhed og **til ekstern vurdering af ansøgernes uddannelse.**

I 2023 og 2024 fik styrelsen tilført 13,5 mio. kr. til bl.a. at reducere sine sagspukler.

Som følge af midlerne har styrelsen øget antallet af medarbejdere, som arbejder med udenlandske ansøgninger om autorisation. De øgede midler medvirkede til, at styrelsen afgjorde 70,4 sager pr. årsværk i 2023 mod 42,7 sager pr. årsværk i 2022.

Vi har undersøgt udviklingen i varigheden af autorisationsforløbet og liggetiden for henholdsvis ansøgere fra EU/EØS og ansøgere fra tredjelande. Det har vi gjort for at kunne undersøge konsekvenserne af pukkelforviklingen og give så aktuelt et billede som muligt. Tabel K viser udviklingen i forløbsvarighed og liggetid for ansøgere fra EU/EØS.

Kilde: <https://www.rigsrevisionen.dk/revisionssager-arkiv/2024/sep/beretning-om-autorisation-af-udenlandske-sundhedspersoner>

Denne eksterne pligtmæssige vurdering som der er bevilliget penge til, foretages aldrig i sager om autorisation af osteopater. Den er aldrig blevet foretaget fordi den ikke kan foretages af to grunde:

1. Autorisationsgrundlaget, uddannelsesbekendtgørelsen, der skal fastsætte den faglige norm og det nationale kompetenceniveau for den osteopatiske uddannelse og profession, mangler. De krævede bestemte kvalifikationer der skal udgøre autorisationsgrundlaget er ikke defineret.
2. Den kompetente myndighed (uddannelsesinstitutionen) der skal foretage den faglige del af den pligtmæssige vurdering er ikke oprettet og kan ikke oprettes så længe autorisationsgrundlaget mangler, da man ikke kan bemyndige nogen til at udstede uddannelsesbeviser i osteopati, så længe uddannelsen ikke er lovreguleret. Og det er den ikke blevet.

Styrelsen for Patientsikkerhed spilder (i autorisationsordningen for osteopater) de bevilligede penge på en ulovmedholdelig og omkostningstung "alternativ" anerkendelsesprocedure, som de selv har opfundet, uden gyldig hjemmel. Den ulovmedholdelige praksis er yderst tidskrævende og derved omkostningstung, den skaber nye sagspukler og den indebærer en forvaltningsretstridig "model" hvor de tilsidesætter de lovpligtige eksterne vurderinger, og erstatter dem med udtalelser fra inhabile interessenter, som "høres" i de individuelle sager i strid med forvaltningslovens §3, med risiko for at sagerne påvirkes af uvedkommende interesser. Hvilket de beviseligt bliver.

Vil Rigsrevisionen på en let og billig måde afklare om alt er i den skønneste orden, eller om jeg har ret i at Danmark begår traktatbrud, så kan rigsrevisorerne stille disse 7 spørgsmål til Sundhedsministeriet:

1. Hvilke **bestemte** kvalifikationer kræves på professionsbachelorniveau for at opnå autorisation som osteopati iht. Autorisationsloven §70 b
2. Hvilke **bestemte** kvalifikationer kræves for at måtte udøve de virksomhedsforbeholdte område ledmanipulation af rygsøjlen iht. Autorisationsloven §52 Stk. 5
3. Hvilken nærmere bestemt uddannelse og **nærmere bestemt eksamen** autorisationsloven §70b henviser til, og hvor man kan gennemføre denne nærmere bestemte krævede nationale uddannelse, som ligges til grund for anerkendelse af de kvalifikationer som den fører til.
4. **Hvilken uddannelses titel fører den krævede nationale uddannelse til** (efter gennemført uddannelse og bestået eksamen som der står i §70b)?
5. Hvor specifikt har den anvendte anerkendelsesprocedure og kriterier for anerkendelse hjemmel (når nu den ikke har hjemmel i anerkendelsesloven jf. Styrelsen for Patientsikkerheds påstand om at være fritaget fra anerkendelsesbekendtgørelsen §2 Stk. 4 og UFS påstand om at hjemlen findes under Styrelsen for Patientsikkerheds ressort)?
6. Kan man efter ministeriets opfattelse meddele autorisation efter autorisationslovens fællesbestemmelser kapitel 2, uden at der findes regler om den nærmere bestemte uddannelse (kapitel 2, §2 Stk. 1) som de udenlandske uddannelse skal sammenlignes med (kapitel 2, §3 stk. 2), og uden at der findes en bekendtgørelse der fastsætter reglerne for den nærmere bestemte uddannelse udstedt i medfør af autorisationsloven kapitel 4 §15 (§ 15. Regler om uddannelse

Whistleblow - misbrug af offentlige midler til at sikre private interessenter flere markedsandele

af sundhedspersoner, der kan autoriseres efter denne lov) og uden at den uddannelsesinstitution der forudsættes i §15 stk. 2 findes? (§15 Stk. 2. En uddannelsesinstitution's afgørelser efter regler fastsat i medfør af stk. 1 kan påklages til vedkommende minister findes).

7. Kan man efter ministeriets opfattelse lovregulere en titel (begrænse adgange til at bruge en bestemt titel) som en del af at udøve et lovreguleret erhverv jf. EU anerkendelsesdirektiv artikel 3 litra a), når titlen ikke er en Dansk uddannelses titel, eftersom der ikke findes en uddannelsesbekendtgørelse med hjemmel i national uddannelseslovgivning.

Praksis strider med EU anerkendelsesdirektiv.

Den eksterne vurdering, som Styrelsen for Patientsikkerhed ikke indhenter i sager om autorisation af osteopater, er den vurdering der er *"nødvendigt med henblik på at klarlægge eventuelle substantielle forskelle i forhold til den krævede nationale uddannelse i overensstemmelse med artikel 14."* som der står i EU anerkendelses-direktiv Bilag VII:

BILAG VII

Dokumenter og certifikater, der kan kræves i henhold til artikel 50, stk. 1

1. Dokumenter

a) Bevis for den pågældendes nationalitet.

b) Kopi af kursus- eller uddannelsesbeviser, som giver adgang til det pågældende erhverv, og i givet fald attestation for den pågældendes erhvervs erfaring.

De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten kan anmode ansøgeren om at fremlægge dokumentation for den pågældendes uddannelse i det omfang, det er **nødvendigt med henblik på at klarlægge eventuelle substantielle forskelle i forhold til den krævede nationale uddannelse i overensstemmelse med artikel 14**. Har ansøgeren ikke mulighed for at fremlægge sådan dokumentation, henvender de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten sig til kontaktpunktet, den kompetente myndighed eller et anden relevant organ i hjemlandet.

Afgørelsen i de sager hvor der kræves udligningsforanstaltning er i striid med Artikel 14.

Styrelsen for Patientsikkerhed har besluttet, at alle de ansøger der ikke opfylder deres rådgivers optagelseskrav (= deres rådgiveres konkurrenter) har "væsentlige forskelle" ift. den vurdering der ikke foretages, i fag som 1. som der ikke kræves kvalifikationer i, 2. fag om er indeholdt i ansøgerens uddannelse der ikke har væsentlige forskelle i studietid, 3. fag som ansøgeren har bestået eksamen i. Disse ansøgere har gennemført samme osteopatudannelse som deres rådgiveres medlemmer har hvorfor deres uddannelseskvalifikationer er identiske med de autoriseredes. Afgørelserne er, ud over at være i strid med lighedsprincippet (menneskerettighedskonventionen og EU charteret artikel 20) også i **direkte strid med EU anerkendelses-direktiv artikel 14**, da vilkårene for at kræve udligningsforanstaltning ikke er opfyldt. Denne praksis er baseret på "rådgivning" fra de private interessenter, der på den måde får udelukket deres konkurrenter fra konkurrence, så de kunstig kan holde prisen på osteopati oppe. **Det er lige det Grundlovens §74 skal hindre sker** jf.: <https://www.ft.dk/da/dokumenter/bestil-publikationer/publikationer/mingrundlov/min-grundlov/kapitel-8/paragraf-74>

Autorisationsordningen for osteopater, er ikke som nogen anden autorisationsordning.

Autorisationslovens grundlæggende forudsætninger i kapitel 2 (Meddelelse af autorisation) og 4 (Grunduddannelse af sundhedspersoner) ikke er opfyldt. Det resulterer i at den *"eksterne vurdering af ansøgernes uddannelse"* ikke kan gennemføres = der mangler sagligt og lovligt grundlag for samtlige afgørelser om autorisation af osteopater. Der er høj-risiko for at alle afgørelser, truffet igennem 7 år, er ugyldige pga. manglende overholdelse af official- og legalitetsprincipperne. For mig at se udgør ordningen alene en konkurrenceforvridende hindring af erhvervsfriheden, der er til skade for patientsikkerheden og som hindrer sundhedslovens formål. Sundhedsministeren holder en ulovlig instruks skjult overfor Folketinget ved, at oplyse falsk til Folketinget, som skjuler denne instruks der **gør det samme som Støjbergs ulovlige instruks: den tilsidesætter de pligtmæssige vurderinger i de individuelle sager. Det går ikke "kun" ud over udvalgte borgere men også ud over patientsikkerheden.**

I følge anerkendelsesbekendtgørelsen §2 Stk. 4 **skal** Styrelsen for Patientsikkerhed indhente den eksterne og pligtmæssige vurdering af ansøgernes uddannelseskvalifikationer (den akademiske anerkendelse) fra en kompetent myndighed iht. Lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer mv. Det gør de ikke. Den kompetente myndighed er enten fra Uddannelses- og Forskningsstyrelsen og/eller uddannelsesinstitutionen (jf. §4, forarbejdet til lovændring i 2003 og "vejledning om pligtmæssig vurdering"). Den vurdering er aldrig indhentet i disse sager.

Styrelsen for Patientsikkerheds praksis på området strider med det Folketinget oplyser til EU:

"Pligtmæssig vurdering:

Som led i behandlingen af autorisationsansøgninger indhenter de kompetente myndigheder hos Styrelsen for International Uddannelse en vurdering af ansøgerens uddannelseskvalifikationer. **Styrelsen indhenter en faglig udtalelse fra den relevante uddannelsesinstitution, inden styrelsen afgiver vurderingen.** De kompetente myndigheder skal følge styrelsens vurdering, for så vidt angår uddannelseskvalifikationer og efter en samlet vurdering af uddannelseskvalifikationer og den eventuelle relevante erhvervs erfaring, træffer den kompetentemyndighed den endelige afgørelse om autorisation"

Og

"Anerkendelsesdirektivet er et bindende retsinstrument, som har til formål at sikre medlemsstaternes statsborgere den traktatfæstede ret til at udøve lovregulerede erhverv som selvstændig eller lønmodtager i den anden medlemsstat end den, hvor de har opnået deres erhvervsmæssige kvalifikationer. Det følger af direktivet, at medlemsstaternes kompetente myndigheder ikke på egen hånd kan vælge hvilket anerkendelsessystem de vil anvende (akademisk eller erhvervsmæssigt anerkendelsessystem), når de behandler autorisationsansøgninger, som er omfattet af direktivet."

Kilde: Folketinget skrev Folketingets besvarelse til Hr. Malcolm Harbour, Formand for Udvalget for Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Europa- Parlamentet d. 27 sep. 2010 i forbindelse med besvarelse af spørgeskemaet vedrørende de danske erfaringer med implementeringen af direktivet 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Side 7 og 11.

Den akademiske anerkendelse (den ekstern vurdering af ansøgernes uddannelse som rigsrevisionen omtaler) er aldrig hverken indhentet eller foretaget iht. Gældende regler i sager om autorisation af osteopater igennem 7 år. Det strider med anerkendelsesbekendtgørelsen §2 stk. 4. Jeg gentager det som Folketinget oplyser i besvarelse til Hr. Malcolm Harbour, Formand for Udvalget for Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Europa- Parlamentet d. 27 sep. 2010

Det følger af direktivet, at medlemsstaternes kompetente myndigheder ikke på egen hånd kan vælge hvilket anerkendelsessystem de vil anvende (akademisk eller erhvervsmæssigt anerkendelsessystem), når de behandler autorisationsansøgninger, som er omfattet af direktivet."

Direktivet er forkert implementeret.

Uddannelsesinstitution (den kompetente myndighed) som skal være bemyndiget til at udstede og modtage uddannelsesbeviser, er ikke blevet bemyndiget. Og ingen kan bemyndiges fordi osteopat-uddannelsen ikke er blevet lovreguleret (i strid med EU anerkendelsesdirektiv, bl.a. artikel 3 litra e, og Bilag VII punkt 1b), hvorfor den kompetente myndighed som anerkendelsesloven og EU anerkendelsesdirektiv Artikel 56,3 med senere ændringer forudsætter ikke findes.

Se Uddannelses- og Forskningsministeriet vejledning punkt 3, som de ikke selv vil efterleve:

"The obligation to designate the competent authorities, which exists in the law as it stands, also applies to those authorities responsible for issuing the relevant documents. General system and sectoral: the extension of this obligation to designate to include the authorities responsible for issuing the documents is new and must be implemented. Recognition of professional experience: the law as it stands is maintained."

<https://ufm.dk/uddannelse/anerkendelse-og-dokumentation/guide-til-anerkendelse/kompetente-myndigheder/spm-svar>

Usaglig diskriminering - uden gyldig hjemmel.

Denne "lille sten på vejen" (at autorisationsgrundlaget og den kompetente myndighed mangler) har Styrelsen for Patientsikkerhed løst ved give sig selv fritagelse fra anerkendelsesbekendtgørelsen §2 stk. 4 (uden gyldig hjemmel) og ved at bruge dele af de på finansloven bevilligede penge på en ulovmedholdelig praksis, som ikke resulterer i autorisationslovens formål (tværimod). Denne praksis er yderst tidskrævende og indebærer en forvaltningsretstridig "model" hvor de inddrager inhabile interessenter i de individuelle sager i strid med forvaltningslovens §3 med risiko for at sagerne påvirkes af uvedkommende interesser. **De inhabile interessenter ønsker, meninger og holdinger erstatter den pligtmæssige eksterne vurdering af autorisationsansøgernes uddannelseskvalifikationer. Rådgivers medlemmer får på mirakuløs vis autorisation imens andre ansøgere der har gennemført**

Whistleblow - misbrug af offentlige midler til at sikre private interessenter flere markedsandele
samme uddannelse og som dermed har bevist identiske uddannelseskvalifikationer hindres i at opnå autorisation til evig tid. Denne diskriminering har ingen gyldig hjemmel.

Rådgiver er Danske Osteopater, en juridisk person som jeg var medlem af i 9 år.

Dermed opfylder jeg kriterie for at være intern whistleblower. Danske Osteopater udøver i min erfaring kartelvirkksomhed. Jeg har derfor meldt mig selv til konkurrencestyrelsen for flere år siden, som deltager i kartelvirkksomhed. Jeg har underrettet whistleblowerordningerne, hvormed jeg er beskyttet af lov om beskyttelse af whistleblowere. Trods det er jeg blevet udsat for repressalier fra både Danske Osteopater og Styrelsen for Patientsikkerhed som konsekvens af, at jeg har oplyst Folketinget ved tre foretræder for to af folketingets udvalg (UFU & SUU) i hhv. 2022 og 2024.

Rigsrevisionen bedes bemærke

1. At Sundhedsmyndighederne har vildledt EU i proportionalitetstesten. Der er derfor højrisiko for at proportionalitetsprincippet ikke er overholdt. Dermed er der højrisiko for at Danmark har begået traktatbrud hvilket i sig selv kan blive en bekostelig affære, udover at det kan aktivere myndighedernes EU-retlige erstatningspligt for de tab ansøgerne må have lidt som følge heraf. Ordningen begrundes med det virksomhedsforbeholdte område, som RAB-behandlere må udøve uden autorisation jf. autorisationsloven §52 Stk. 5 og som ordningen ikke omfatter (jf. lovforsalg 170, side 17 under til punktet til nr. 5), da det fortsat må udøves uden autorisation, hvorfor en billigere og mindre indgribende RAB-ordning ville have været tiltrækkeligt til at opnå formålet. Jf. proportionalitetsprincippet må man ike gå videre end hvad er nødvendigt for at opnå formålet. Dette er et grundlæggende EU retligt princip der bl.a. skal sikre erhvervsfriheden og fri og lige konkurrence. Dette princip er ikke overholdt hvormed hele ordningen strider med EU-retten.
2. At den eksterne vurdering af autorisationsansøgernes uddannelse/uddannelseskvalifikationer iht. EU anerkendelsesdirektiv (se bilag VII) aldrig nogensinde er blevet foretaget i sager om autorisation af osteopater igennem de 7 år ordningen har eksisteret. Dermed er de bevilligede pengene til de eksterne vurderinger af ansøgernes uddannelse, ikke gået til at afvikle sagspuklen for denne faggruppes vedkommende. Tværtimod, ser det ud til at pengene bruges på en lovstridige praksis der alene sikre private interessenter flere markedsandele.
3. At autorisationsordningen for osteopater af 28 juni 2018 afviger fra alle andre ordninger ved at stride med den juridiske ramme for de sundhedsfaglige professionsbacheloruddannelser der fastsætter at autorisationsgrundlaget er uddannelsesbekendtgørelsen.
4. At Sundhedsminister Magnus Heunicke d. 29 juni 2022 har løjet overfor folketinget i sin endelige besvarelse på Uddannelses- og Forskningsudvalgets §20 spørgsmål nr 173, vedrørende autorisationsordningen for osteopater. Han hævder at Styrelsen selv foretager den pligtmæssige slutkompetencevurdering, hvilket Styrelsen oplyser i afslag på aktindsigt i den pligtmæssige vurdering, at de ikke gør (hvilket de heller ikke er hverken fagligt eller juridisk kompetente til.) Sundhedsminister Magnus Heunicke skjuleren en ulovlig instruks via at vildlede Folketinget.
5. At EU anerkendelsesdirektivets præmisser kan ikke opfyldes før Uddannelses- og Forskningsministeren bliver bemyndiget til at udarbejde en uddannelsesbekendtgørelse om professionsbachelor i osteopati med hjemmel i autorisationsloven §15 og LEP-loven §22, da man ellers ikke kan oprette den kompetente myndighed som skal være "særligt bemyndiget til at udstede og modtage uddannelsesbeviser" som anerkendelsesloven og EU anerkendelsesdirektiv forudsætter. Her skal man huske proportionalitetsprincippet og at en billigere og mindre indgribende RAB-ordning ville have været tiltrækkeligt til at opnå det oplyste formål jf. autorisationsloven §52 stk. 5
6. At Styrelsen for Patientsikkerheds praksis er i strid med national lov, Lisabonkonventionen og EU anerkendelsesdirektiv. Styrelsen for Patientsikkerhed oplyste d. 19 maj 2021 (bilag 16c) at Lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer mv. ikke finder anvendelse (falsum) og den 23 maj 2025 begrundede de, for første gang nogen sinde, dette med en påstand om at de er fritaget fra anerkendelsesbekendtgørelsen §2 Stk. 4. (falsum) Deres ulovlig praksis er nedfældet i Instruks 7806, som er udarbejdet af Styrelsen for Patientsikkerhed d. 22 juli 2021. Instruks 7806 gør det samme som fru inger Støjbergs ulovlige instruks: den tilsidesætter de lovpligtige vurderinger i de individuelle sager, uden gyldig lovhjemmel.

7. At autorisationsordningen for osteopater ikke opnår autorisationslovens formål. Og det har aldrig været meningen. Den resulterer udenlukkende i konkurrenceforvridende vilkår, eftersom både offentlige og private tilskud er knyttet til autorisation som osteopat, der ikke er knyttet til hverken uddannelse eller kvalifikationer i osteopati. Styrelsen for Patientsikkerhed har ophævet alt det Folketinget har vedtaget skal gælde for uddannelse i osteopati via BEK nr 981 om autorisation af osteopater, der lå færdig før lovforslaget blev fremsat og Instruks 7806= de begår magtfordrejning i ond tro. Den pligtmæssige vurdering er Styrelsen for Patientsikkerhed svar på kvantefysikkens protoner og neutroner: så er den der... så er den der ikke...så er den der... så er den der ikke...

Autorisationsgrundlaget mangler - objektet for anerkendelse er ikke defineret.

Rigsrevisorerne skriver i "Beretning om autorisation af udenlandske sundhedspersoner":

Styrelsen for Patientsikkerhed skal balancere 2 hensyn, når styrelsen giver autorisation. På den ene side skal styrelsen kun give autorisation til personer, der har **tilstrækkelige kvalifikationer**. På den anden side skal styrelsen sikre, at personer med tilstrækkelige kvalifikationer hurtigt får mulighed for at arbejde i sundhedsvæsenet.

Og

Statsrevisorerne finder Indenrigs- og Sundhedsministeriets forvaltning af autorisation af udenlandske sundhedspersoner utilfredsstillende. Ansøgerne venter unødigt længe på at få deres autorisation, og i ventetiden kan de hverken bidrage til det danske sundhedsvæsen eller opretholde deres kompetencer. Derudover kan langvarige autorisationsforløb medføre risiko for, at kompetente ansøgere helt fravælger at søge om autorisation i Danmark.

Kilde: <https://www.rigsrevisionen.dk/Media/638626829482440373/SR2223.pdf>

Afgørelser om autorisation skal altså bygge på om ansøgeren har "tilstrækkelige kvalifikationer".

Det fremgår af anerkendelsesloven at definitionen på et lovreguleret erhverv er:

Lovreguleret erhverv: En eller flere former for erhvervsmæssig virksomhed under et, når der enten direkte eller indirekte ifølge love eller administrative bestemmelser **kræves bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer** for adgang hertil eller udøvelse eller en form for udøvelse heraf.

Kvalifikationskravet skal altså handle om bestemte kvalifikationer og være eksplicit beskrevet.

Efter min vurdering lever autorisationsordningen ikke op til at være et lovreguleret erhverv, eftersom der ikke kræves bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer, men derimod kræves forskellige forskellige kvalifikationer af forskellige ansøgere via forskellige krav til forskellige ansøgere om hvilken uddannelse de skal have gennemført. Da forskellige uddannelser har forskellige læringsmål vil de sige at der ikke er fastsat en fast faglig norm for hvad en osteopat skal vide og kunne.

Det fremgår af kvalifikationsrammen for livslang læring (Lisabon-konventionen) at kvalifikationer beskrives via "*viden, færdigheder og kompetencer*." Og det fremgår af den juridiske ramme for de sundhedsfaglige professionsbacheloruddannelser:

1. At "*uddannelsesbekendtgørelsen er autorisationsgrundlaget*"
2. At "*Bilagsdelen fastsætter de mål for læringsudbytte, som en færdiguddannet inden for hver af uddannelserne skal have opnået efter endt uddannelse. Bilagsdelen er op-delt i mål for viden, færdigheder og kompetencer. Der er fastsat 3-4 mål for hhv. viden, færdigheder og kompetencer, der går igen på tværs af uddannelserne. Det ligger ikke heri, at de skal opnås i tværfaglig undervisning. De øvrige mål er speci-fikke for den enkelte uddannelse.*"
3. At "*Mål for læringsudbytte, som de studerende skal have opnået efter afsluttet uddannelse, fastsættes i den nationale uddannelsesbekendtgørelse. UDS vurderer på den baggrund, at der er sikret et nationalt kompetenceniveau for hver uddannelse / profession.*"
4. At "*Mål for læringsudbytte, som de studerende skal have opnået efter afsluttet uddannelse, fastsættes i den nationale uddannelsesbekendtgørelse. UDS vurderer på den baggrund, at der er sikret et nationalt kompetenceniveau for hver uddannelse / profession. De ni uddannelser reguleres fremadrettet alene i forhold til output – dvs. hvad de studerende kan efter endt uddannelse, snarere end hvad de har været igennem. Det samme kendes fra de nyligt reviderede pædagog- og læreruddannelser.*"

Sådan er det ikke i autorisationsordningen for osteopater.

1. Der findes ingen uddannelsesbekendtgørelse der fastsætter den faglige norm og det nationale kompetenceniveau for den osteopatiske profession. BEK nr 981 af 28/06/2018 om autorisation af osteopater har ikke hjemmel i hverken autorisationslovens §15 (**Regler om uddannelse af sundhedspersoner, der kan autoriseres efter denne lov**) eller national uddannelseslovgivning. Dermed er titlen "osteopat" ikke en uddannelses titel i Danmark, hvormed det er tvivlsomt at titelbeskyttelsen er berettiget, særligt henset det forhold, at titlen ikke er knyttet til uddannelse og kvalifikationer i osteopati på noget minimumsniveau.
2. Bilagsdelen indeholde ikke et læringsmål i det krævede omfang. Den fastsætter ikke en faglig norm på professionsbachelorniveau.
3. Bilagsdelen indeholder udover et sparsomt læringsmål på tre punkter (der ikke anvendes til noget i praksis) en fagrække der opdeler studietiden via en fordeling af uddannelsens samlede ECTS på de enkelte fag. Bilaget er, i strid med den juridiske ramme og Lisabonkonventionen, ikke knyttet til kvalifikationsniveauet (§7) men til studietid (§8). Som følge deraf er det ikke kvalifikationer (output) som er objekt for anerkendelse, men derimod fordeling af studietid fra en offentligt reguleret uddannelse. Da man ikke anerkender ECTS point fra private uddannelser er det således forudbestemt at de eneste uddannelser der ikke kan opfylde kravet er de private udenlandske osteopateuddannelser der er adgang til, i fraværet af en offentlig reguleret uddannelse. Når en ansøger opfylder kravet til studietid via §8 Stk. 2 via "en anden sundhedsfaglig uddannelse" ophæves kravet til at opfylde bilaget. Så skal ansøgeren ikke have gennemført en uddannelse med det læringsmål og faglige indhold (jf Instruks 7806)
4. Resultatet er at den pligtmæssige vurdering ikke foretages iht. Lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer mv. da den ratificerer Lisabonkonventionen der fastsætter at læringsmålet (output) skal have forrang i vurderingen. Og heller ikke den erhvervsmæssige anerkendelse kan ske iht. Anerkendelsesloven, da objektet for anerkendelse ikke er bestemte kvalifikationer. **Der mangler en beskrivelse af de krævede kvalifikationer på professionsbachelorniveau.**

Hele ordningen bærer præg af at Uddannelses- og Forskningsministeriet på intet tidspunkt har været involveret i hverken udarbejdelsen af reglerne som ligger til grund for afgørelserne.

Således er objektet for anerkendelse i strid med både Lisabonkonventionen og EU anerkendelsesdirektiv. Og dermed kan der ikke træffes afgørelse efter Anerkendelsesloven og Lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer mv. som ratificerer netop Lisabonkonventionen og EU anerkendelsesdirektiv. Derfor har Styrelsen fritaget sig selv fra disse love.

Afslag på aktindsigt i den pligtmæssige slutkompetencevurdering af 23 maj 2023

Du har den 28. april anmodet om aktindsigt specifikt i den lovpligtige, eksterne og bindende vurdering af dine uddannelseskvalifikationer samt i en række oplysninger i tilknytning hertil. Du henviser i den forbindelse til databeskyttelsesforordningens art. 15 som vedrører den registrerede indsigtsret.

Som du har fået oplyst i afgørelse af 16. juli 2021 vedrørende din anmodning om aktindsigt af 30. juni 2021, er Styrelsen for Patientsikkerhed er fritaget fra den pligtmæssige vurdering i § 2, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 53 af 14. januar 2026 om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer m.v.

Du kan se her, hvilke myndigheder, der er fritaget:

Myndigheder med fritagelse for pligtmæssig vurdering — Uddannelses- og Forskningsministeriet

Da Styrelsen for Patientsikkerhed derfor ikke har indhentet en pligtmæssig vurdering fra Uddannelses- og Forskningsstyrelsen, og der ikke er findes akter angående en pligtmæssig vurdering af din uddannelse i øvrigt, meddeles du afslag på din anmodning om aktindsigt.

Kilde: Dato: 23. maj 2025 Sagsnr.: 32-1003-65 Reference: KKMP E-mail: aaes@stps.dk

Påstanden af 23 maj 2025 om at Styrelsen for Patientsikkerhed den 30. juni 2021 skulle have oplyst at være fritaget fra anerkendelsesbekendtgørelsen §2 Stk. 4 er falsum og strider med det som Sundhedsministeren har oplyst til Folketinget den 29 juni 2022. **Her giver ministeren indtryk af at de**

Whistleblow - misbrug af offentlige midler til at sikre private interessenter flere markedsandele
skam selv foretager den slutkompetencevurdering, som de ikke foretager og som de ikke er hverken
fagligt eller juridisk kompetente til at foretage.

UFU Alm.del - endeligt svar på spørgsmål 173

Foreningen har desuden anført, at der ikke foretages realkompetence- eller slutkompetencevurdering af ansøgerne.

Styrelsen for Patientsikkerhed har hertil bemærket, at alle ansøgere underlægges en individuel vurdering, hvor der lægges vægt på ansøgerens uddannelse og erhvervs erfaring – i det omfang dette kan medtages i vurderingen af ansøgeren. Det er derfor styrelsens vurdering, at det er ansøgerens real- og/eller slutkompetencer, der vurderes.

Og

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Lisa Maria Margrethe Larsen

Kilde: Dato: 29-06-2022 Enhed: SUNDJUR Sagsbeh.: DEPLMML Sagsnr.: 2207599 Dok. nr.: 2308973

Bemærk gummi-formuleringen: *"i det omfang dette kan medtages i vurderingen af ansøgeren"*

Den 20 december 2022 skriver Uddannelses- og Forskningsministeriet at anerkendelsen slet ikke sker iht. Love under Uddannelses og Forskningsministeriets ressort.

Styrelsen for Forskning og Uddannelse gør - som skrevet i tidligere besvarelser til dig - opmærksom på, at det er Styrelsen for Patientsikkerhed, som er den ansvarlige myndighed vedrørende ansøgninger om autorisation som osteopat. Det er således STPS, som alene træffer afgørelser om autorisation ud fra den gældende lovgivning, sagsgange og procedurer, som er implementeret under deres ressort. Styrelsen henviser dig derfor fortsat til at rette henvendelse til STPS vedr. sagsbehandlingen af din sag og har ikke yderligere at tilføje.

Spørgsmålet er så: hvor findes hjemlen for at meddele autorisation til osteopater på baggrund af studietid fra eksempelvis Professionsbachelor i fysioterapi, uden anerkendelse af ansøgernes kvalifikationer i osteopati iht. anerkendelsesloven?

Det fremgår af forarbejdet L170 at osteopati er en manuel profession (man behandler med hænderne)

Der tages i osteopati udgangspunkt i teorien om, at hvis kroppen bliver korrigeret mekanisk vil kroppens egne selvhelingsmekanismer træde i kraft. Osteopater undersøger og forebygger dysfunktioner i hele kroppen og behandler led, muskler, bindevæv, kar og nerver med osteopatiske manipulative teknikker (OMT) for at normalisere kroppens funktioner. OMT omfatter blandt andet manipulationer af kroppens led, mobilisering af kroppens led, muskler og fascier, strækteknikker samt muscle energy technique (MET), der kræver den behandlede egen aktive medvirken.

Følgende principper udgør rammerne for en osteopatisk behandling: kroppen er en enhed, struktur og funktion er indbyrdes forbundne, kroppen har selvregulerende mekanismer og kroppen har den iboende evne til at forsvare og reparere sig selv.

Osteopater kan endvidere benytte sig af ultralyd og røntgenbilleder taget af andre til diagnosticering, men selve behandlingen involverer alene manuel behandling.

Det fremgår af referaterne i det rådgivende forum at der meddeles autorisation på baggrund af uddannede i fysioterapi. Det fremgår af Bekendtgørelse om Professionsbachelor i fysioterapi bilag 1.

- at der ikke er nogen eksplicitte krav til viden om led og rygsøjlen (det virksomhedsforbeholdte område)
- at der er nogen eksplicitte krav til færdigheder & kompetencer indenfor manuel undersøgelse & behandling (osteopati og det virksomhedsforbeholdte område)

Det er dermed bevist, at der meddeles autorisation uden nogen kontrol af, om ansøgeren har tilstrækkelige kvalifikationer indenfor osteopati og det virksomhedsforbeholdte område som fysioterapeuter må udøve uden at være uddannet til det og som RAB-behandlere må udøve uden, at være underlagt autorisation og tilsyn. Således giver autorisation som osteopat ikke nogen garanti for, at den autoriserede er uddannet i osteopati på et vist minimumsniveau eller har kvalifikationer svarende dertil. Autorisationslovens formål er ikke opnået. En RAB-ordning der dog stiller minimums-krav til selve den osteopatiske uddannelse ville give en bedre beskyttelse af patientsikkerheden.

Styrelsen for patientsikkerhed skrev d. 4 nov. 2022 efter ministersvaret på spørgsmål 173.

"I din e-mail af den 18. oktober 2022 skriver du: Med henvisning til autorisationsloven § 2 stk. 1 og § 3 Stk. 2 vil jeg hermed udbede mig en liste over godkendte osteopatuddannelser. **Vi kan oplyse, at der ikke findes godkendte osteopat-uddannelser i Danmark, idet der ikke er tale om en offentligt reguleret uddannelse.**"

Da der heller ikke findes en offentligt reguleret osteopatuddannelse vil det sige at kravet i BEK nr 981 af 28/06/2018 ikke kan opfyldes via at gennemføre en osteopatuddannelse på dansk jord. Det strider mod hensigten med lovforsalg 170 hvor det klart fremgår at det er hensigten at anerkende de eksisterende udenlandske private uddannelser, i fraværet af en offentligt reguleret osteopatuddannelse

Uddannelses og Forskningsstyrelsen oplyste d. 16 oktober 2023 mere end 5 år inde i ordningen:

"Vi kan oplyse, at UFS ikke har foretaget slutkompetencevurderinger af uddannelser afsluttet ved International Academy of Osteopathy i perioden 2010-2015 eller i andre perioder. Som vi har beskrevet i tidligere svar til dig, er det Styrelsen for Patientsikkerhed, som er den kompetente myndighed for udstedelse af autorisation til at udøve erhvervet som osteopat i Danmark. **En eventuel slutkompetencevurdering fra Uddannelses- og Forskningsstyrelsen vil ikke kunne bruges til at opnå autorisation som osteopat i Danmark"**

Ca 85% af de autoriserede danske osteopater er uddannet ved International Academy of Osteopathy. Ud fra disse udtalelser ses det, at de ikke har opnået autorisation på baggrund af osteopatuddannelsen.

Styrelsen for Patientsikkerhed gør dermed det modsatte af det de skal.

De meddeler autorisation til visse ansøgere uden nogen kontrol af om de har tilstrækkelige kvalifikationer til at udøve osteopati, så deres patienter kan få tilskud til osteopati ved dem. Og de afviser autorisation til uddannede og kvalificerede osteopater, og udelukke dem derved fra den frie og lige konkurrence, da det betyder at deres patienter ikke kan få tilskud til behandlingen fra Arbejdsskadestyrelsen og de private forsikringsselskaber. Således krænker Styrelsen for Patientsikkerhed konkurrenceoven og EU-retten ved at skabe ulig konkurrence, via tilskud, til den osteopatiske ydelse ved osteopater der har gennemført samme uddannelse (IAO eller ESO), som der de uddannelser som ordningen skulle tage udgangspunkt i ifølge forarbejdet, lovforsalg 170:

I mangel af en dansk uddannelse vil det derfor som led i indførelsen af en autorisationsordning for osteopater være nødvendigt at fastsætte de nærmere uddannelsesmæssige krav til den der søger om autorisation som osteopat.

Disse krav vil skulle baseres på udenlandske uddannelser/ standarder og erfaringer samt uddannelser udbudt af private i Danmark.

WHO har i 2010 offentliggjort rapporten: »Benchmarks for training in traditional/ complementary and alternative medicine. Benchmarks for training in osteopathy.«.

BEK nr 981 af 28/06/2018 om autorisation af osteopater er ikke baseret på *"de udenlandske uddannelser/ standarder og erfaringer samt uddannelser udbudt af private i Danmark."*

Den lovtekniske finthe:

BEK nr 981 af 28/06/2018 Bilag 1, indeholder ud over læringsmålet også en fagrække med fordeling af den samlede studietid (fastsat i ECTS point), fordelt på de enkelte fag (hvoraf der ikke kræves kvalifikationer i en stor del af disse fag). Bilaget er knyttet til §8 (uddannelsens varighed og ikke uddannelsens kvalifikationsniveau i §7). I §8 Stk. 2 udskiftes osteopatuddannelsens uddannelsens studietid, med studietid fra andre uddannelser der ikke er rettet på udøvelse af osteopati, og som ikke har det faglige indhold og det læringsmål som fremgår i bilag 1.

Dvs. den faktisk krævede uddannelse er ikke en uddannelse der fører til det krævede læringsmål for uddannelse i osteopati, hvorfor Styrelsen har oprettet en instruks der fastsætter, at hvis kravene til "niveau, varighed og supervision" opfyldes via §7 Stk. 4, §8 Stk. 2 og §14 via en anden sundhedsfaglig uddannelse (fysioterapi), des en uddannelse med et andet læringsmål og indhold, så skal ansøgeren ikke opfylde bilaget hvor indholdet og læringsmålet for uddannelse i osteopati ligger.

= der er absolut ingen minimumskrav til uddannels og kvalifikationer i osteopati. En RAB-ordning der dog stiller minimumskrav til selve den osteopatiske uddannelse ville give en bedre beskyttelse af patientsikkerheden. Derfor bør ordningen hæves ved lov jf. Grundloven §74.

BEK nr 981 af 28/06/2018 om autorisation af osteopater mangler hjemmel

Den strider med både autorisationslovens fælledbestemmelser kapitel 2 (autorisation, specifikt §2 Stk. 1) og kapitel 4 (Grunduddannelse af sundhedspersoner specifikt §15 Stk 1 regler om uddannelse og 2. uddannelsesinstitutionen) og selve forarbejdet til autorisationslovens §70 b. Dertil kommer at den strider med den juridiske ramme for de sundhedsfaglige professionsbacheloruddannelser og Lisabonkonventionen samt EU anerkendelsesdirektiv Artikel 3:

e) »lovreguleret uddannelse«: enhver uddannelse, som er specifikt rettet mod udøvelse af et bestemt erhverv, og som består af et uddannelsesforløb, om fornødent suppleret med en erhvervsuddannelse, en praktisk uddannelse eller erhvervspraktik.

Den uddannelse som Styrelsen kræver i §7 Stk. 4 er ikke specifikt rettet mod udøvelse af osteopati hvormed autorisationsordningen ikke resulterer i opnåelse af autorisationslovens formål.

§ 1. Lovens formål er at styrke patientsikkerheden og fremme kvaliteten af sundhedsvæsenets ydelser gennem autorisation af nærmere bestemte grupper af sundhedspersoner, hvor andres virksomhed på det pågældende virksomhedsområde kan være forbundet med fare eller særlig fare for patienter.

Derved er ordningen i strid med grundloven og den skal derfor ophæves ved lov jf. grundloven §74 § 74 Alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov.

Rigsrevisorerne skriver i "Beretning om autorisation af udenlandske sundhedspersoner".:

Styrelsen for Patientsikkerhed skal balancere 2 hensyn, når styrelsen giver autorisation. På den ene side skal styrelsen kun give autorisation til personer, der har tilstrækkelige kvalifikationer. På den anden side skal styrelsen sikre, at personer med tilstrækkelige kvalifikationer hurtigt får mulighed for at arbejde i sundhedsvæsenet.

Kilde: <https://www.rigsrevisionen.dk/Media/638626829482440373/SR2223.pdf>

De krævede bestemte kvalifikationer er ikke defineret i autorisationsordningen for osteopater.

Det er som gennemgået ikke de kvalifikationer som fremgår af BEK nr 981 om autorisation af osteopater bilag 1, da ca 95% af ansøgerne via Instruks 7806 er fritaget fra kravet i bilaget, når de opfylder bekendtgørelsens krav via en hveranden uddannelse end uddannelse i osteopati.

95% af ansøgerne er fritaget fra samtlige krav til uddannels og kvalifikationer i osteopati hvormed det forekommer at autorisationslovens formål ikke er opfyldt da autorisation som osteopati ikke giver nogen garanti for at den autoriserede er uddannet i osteopati på et vist minimumsniveau, eller har kompetencer svarende dertil. (Se powerpoint fra foretræde for Folketinget.)

Definitionen af art være et lovreguleret erhverv er ikke opfyldt.

Der er ikke bare høj-risiko for at samtlige af de afgørelser der er truffet om autorisation af osteopater igennem 7 år er materielt forkerte og uden gyldig hjemmel, hvilket vil udgøre en fare for patientsikkerheden eftersom der slet ikke er nogen ingen kontrol med om ansøgernes besidder tilstrækkelige kvalifikationer til at kunne udøve osteopati sikkert og effektivt. De krævede kvalifikationer er slet ikke defineret noget sted hverken direkte eller indirekte hvormed der ret beset ikke er tale om et lovreguleret erhverv jf. Anerkendelsesloven §2 Stk. 1 punkt 3 og EU anerkendelsesdirektiv artikel 3 litra a. "Anerkendelsesproceduren" er nærmere en underkendelsesprocedure, som ikke har hjemmel i anerkendelsesloven da objektet for anerkendelse ikke er bestemte fast defineret kvalifikationer, hvormed ordningen strider med EU anerkendelsesdirektivet.

Styrelsen for patientsikkerhed skrev d. 4 nov. 2022 efter ministersvaret på spørgsmål 173.

"I din e-mail af den 18. oktober 2022 skriver du: Med henvisning til autorisationsloven § 2 stk. 1 og § 3 Stk. 2 vil jeg hermed udbede mig en liste over godkendte osteopatuuddannelser. Vi kan oplyse, at der ikke findes godkendte osteopat-uddannelser i Danmark, idet der ikke er tale om en offentligt reguleret uddannelse."

Da der heller ikke findes en offentlig reguleret osteopatuuddannelse i Danmark kan man undre sig over hvilken nærmere bestemt uddannelse og eksamen der henvises til i autorisationsloven §79 b om autorisation af osteopater, om den opfylder EU direktivets definition på en offentligt reguleret uddannels og hvor denne kan gennemføres.

Denne nye type autorisationsordning er indført uden en lovteknisk gennemgang ved Uddannelses- og Forskningsministeriet hvormed ingen myndighed nogen sinde har taget stilling til om ordningen strider med ordningen strider med EU anerkendelsesdirektivet og Lisabonkonventionen og de love som ratificerer disse, som er under Uddannelses- og Forskningsministeriet. Uddannelses- og Forskningsministeriet er helt holdt ude af denne autorisationsordning, der er indført uden folketingets stillingtagen til de væsentlige principændringer, under dække af at være en ordning på linje med de øvrige. Det fremgår af lovforsalg 170 side 6:

Sundheds- og Ældreministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt, at der indføres en autorisationsordning for osteopater på linje med de ordninger, der gælder for andre grupper af sundhedspersoner,

Det er på ingen måde en ordning "på linje med de ordninger, der gælder for andre grupper af sundhedspersoner" Intet er som det plejer at være.

Citater fra korrespondance med myndighederne som er selvmodsigende

Styrelsen for Patientsikkerhed, Mikkel Friberg, oplyste den 19 maj 2021

Den lovbekendtgørelse du henviser til anvendes ikke, når der er tale om professioner, der giver adgang til regulerede sundhedserhverv. Her anvendes bekendtgørelse nr. 49 af 13. januar 2010 med senere ændringer. Vurderingen foretages altså efter bekendtgørelse nr. 49 af 13. januar 2010 med senere ændringers bestemmelser. Jeg skal i øvrigt henvise til styrelsens svar af 10. februar 2020, hvoraf det fremgår at der grundlæggende stilles tre krav ift. at opnå autorisation som osteopat, og alle tre krav skal opfyldes. Hvis der konstateres mangler eller forskelle inden for et eller flere af disse, så skal det overvejes om disse forskelle/mangler kan udignes ved at se på ansøgerens øvrige uddannelse og/eller erhvervserhververfaring.

Kommentar: Den lovbekendtgørelse jeg henviste til var lov omvurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer mv. Den finder anvendelse jf. anerkendelsesloven §2 stk. 4 som Styrelsen for Patientsikkerhed d. 23 maj 2025 hævder de er fritaget for. **Begge dele er falsum. Både anerkendelsesloven §2 stk. 4 og lov omvurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer mv. finder anvendelse.** De tre krav han henviser til er krav til §7 niveau, §8 studietid og §14 supervision, som kan opfyldes via alle mulige forskellige uddannelser, blot ikke de osteopatuuddannelser der fides på dansk jord. Det vil sige at disse uddannelser har ikke det læringsmål og indhold som er listet op bilag 1. De krævede uddannelser fører ikke til de kvalifikationer der er nødvendige til at udøve osteopati. **Der findes ingen offentlig reguleret uddannelse med det indhold og læringsmål der er fastsat i bilag 1** Kravene kan derfor ikke opfyldes via uddannelsesbevis i osteopati opnået i Danmark og ej heller via kursusbeviser og/eller erhvervserfaring hvormed det står klart at anerkendelsesproceduren ikke har hjemmel i anerkendelsesloven hvor anerkendelse af kvalifikationer sker iht. uddannelsesbevis, kursusbevis og/eller erhvervserfaring.

Styrelsen for Patientsikkerheds ledelsessekretariat, oplyste den 29 marts 2023 (bilag 16g:

Det fremgår ikke af bekendtgørelsen, hvad det er for en specifik uddannelse, som en ansøger skal have gennemført, men at en ansøger skal have de minimumskompetencer, som er beskrevet i bekendtgørelsen.

Minimumskompetencerne er altså beskrevet i BEK nr 981 af 28/06/2018 om autorisation af osteopater, bilag 1 der ikke har hjemmel i autorisationslovens §15 og som ikke beskriver en nærmere bestemt uddannelse som forudsat i §2 stk.1 (<https://www.retsinformation.dk/cli/lta/2018/981>):

Mål for læringsudbytte for uddannelser i osteopati

Kompetencer

Den uddannede

- 1) Skal kunne undersøge og forebygge dysfunktioner i hele kroppen,
- 2) skal kunne behandle led, muskler, bindevæv, kar og nerver med osteopatiske manipulative teknikker (OMT), og
- 3) skal have viden om de grundlæggende principper indenfor osteopati

Styrelsen for Patientsikkerheds, SILA, 16 februar 2020 (bilag 16b)

Osteopaterne er den eneste faggruppe, der ikke har en offentligt reguleret uddannelse i Danmark.

I din sag vurderer vi derfor din uddannelse op imod de krav som fremgår af bekendtgørelsen om autorisation af osteopater. Vi kan henvise til bekendtgørelsen fordi det i autorisationsloven beskrives, at det er styrelsen der fastsætter de krav, som skal opfyldes for at opnå autorisation. **Kravene i bekendtgørelsen kan altså sidestilles med det der for andres faggruppers vedkommende ville fremgå af de respektive bekendtgørelser vedr. indholdet i uddannelser.**

Kommentar: jf. autorisationslovens fællesbestemmelser skal bekendtgørelsen fastsætte reglerne for faggruppens grunduddannelse, altså en nærmere bestemt uddannelse der er specifikt rettet på at udøve faggruppens virksomhedsområde. Bekendtgørelsen skal altså handle om en nærmere bestemt uddannelse, som det også fremgår af forarbejdet L170 side 17 under punktet "til nr.5"

Reglerne skal have hjemmel i §15 (Regler om uddannelse af sundhedspersoner, der kan autoriseres efter denne lov.). Det har bekendtgørelse nr 981 om autorisation af osteopater ikke.

BEK nr 981 af 28/06/2018 om autorisation af osteopater fastsætter ikke reglerne for faggruppen osteopater grunduddannelse, den har ikke hjemmel i §15, den har ikke hjemmel i national uddannelseslovgivning og den fastsætter ikke regler for en nærmere bestemt uddannelse og en nærmere bestemt eksamen hvormed den ikke er en udmøntning af lovforslag 170. For korrekt udmøntning er man nød til at bemyndiget uddannelses og forskningsministeren, eftersom Folketinget har vedtaget at osteopatuuddannelsen skal være professionsbachelor-niveau og jf. LEP-loven §2 kan kun uddannelses og forskningsministeren fastsætte regler om professionsbacheloruddannelser.

Bilag 16 b fortsat viser at andre ansøgere IKKE skal have gennemført en osteopatuuddannelse på hvad der svarer til professionsbachelor-niveau. De er fritaget fra krav til kvalifikationer i osteopati.

Ad 3:

Der stilles i bekendtgørelse om autorisation af osteopaters § 7, krav om, at ansøgeren enten har gennemført en uddannelse inden for osteopati på minimum professionsbachelor-niveau, eller at ansøgere har gennemført en anden sundhedsfaglig uddannelse på minimum professionsbachelor-niveau suppleret med en overbygning inden for osteopati. Det er korrekt, at der er andre ansøgere som har opnået en autorisation på baggrund af deres uddannelse fra IAO. Disse ansøgere har dog alle haft en anden sundhedsfaglig uddannelse på minimum professionsbachelor-niveau, og har dermed været omfattet af bekendtgørelsens § 7, stk. 4.).

Da du ikke har en anden sundhedsfaglig uddannelse på minimum professionsbachelor-niveau, så skal din uddannelse fra IAO være på minimum professionsbachelor-niveau. Det er jf. vores brev af den 27. januar 2020 ikke umiddelbart vores vurdering, at uddannelsen fra IAO er på professionsbachelor-niveau.

Kommentar: ca 85 % af de autoriserede osteopater er uddannet ved IAO = ca 85% af afgørelserne ser ud til at være materielt forkerte, da styrelsen, egenhændigt uden at indhente den eksterne faglig vurdering som de har fået penge til vurderer at IAO uddannelsen ikke er på det krævede niveau. De autoriserede opfylder derfor ikke minimumskravet til kvalifikationer i osteopati på professionsbachelor-niveau (bekendtgørelsens bilag 1), såfremt Styrelsens vurdering af IAO uddannelsen er korrekt.

Kommentar: som det ses skal ansøgerne opfylde forskellige kvalifikationskrav. Da det varierer hvilken uddannelse er krævet på professionsbachelor-niveau.

Ad 4:

Som det fremgår af vores brev af den 27. januar 2020, så er det vores umiddelbare vurdering, at der i forhold til de faglige elementer nævnt i bekendtgørelsens bilag 1 er **væsentlige forskelle inden for bl.a. journalføring, anatomi, biomekanik, viden om patologier og manipulationsbehandling af rygsøjlen.**

Du bliver i brevet bedt om dine kommentarer til vores vurdering. Hvis du kan dokumentere, at du besidder de krævede kompetencer inden for de ovennævnte områder, så beder vi dig om at indsende dokumentationen.

Kommentar: **Der kræves ikke kvalifikationer i "journalføring, anatomi, biomekanik, viden om patologier og manipulationsbehandling af rygsøjlen"** i BEK nr 981 af 28/06/2018 om autorisation af osteopater, bilag 1, hvorfor det altså ikke er de "minimumskompetencer, som er beskrevet i bekendtgørelsen" der kræves som ledelsessekretariatet oplyser d. 29 marts 2023. Dvs. ledelsessekretariatet har aldrig set på sagen trods jeg som insider i den juridiske person der er styrelsens rådgiver har whistleblowet til både den interne og eksterne whistleblowerordning. Svaret den 29 marts 2023 er et svar på min henvendelse til whistleblowerordningen.

Dermed kan det konkluderes at kvalifikations-niveauket i §7 ikke er knyttet BEK nr 981 af 28/06/2018 om autorisation af osteopater, bilag 1 læringsmål for uddannelse i osteopati og at kvalifikationskravet ikke er knyttet til en nærmere bestemt uddannelses læringsmål, men derimod til flere forskellige ikke-nærmere defineret uddannelsers læringsmål (= varierende indirekte kvalifikationskrav), **hvormed der kræves forskellige kvalifikationer på professionsbachelorniveau af forskellige ansøgere.** Dermed er definitionen på at være et lovreguleret erhverv ikke opfyldt, da der ikke kræves bestemte kvalifikationer, men varierende kvalifikationer.

Det er altså uklart hvilke bestemte kvalifikationer der objekt for anerkendelse.

Men det står fast at dokumentations-kravet kan ikke opfyldes ved at bestå eksamen i de krævede fag.

Styrelsen for Patientsikkerhed, SILA, oplyste den 11 juli 2022

Du har indledningsvist bemærket, at du gerne vil vide, hvilke love styrelsen mener er relevante i autorisationssager for lovregulerede sundhedsfag.

Styrelsen kan oplyse, at vores afgørelser vedr. anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer for personer med EU statsborgerskab og en uddannelse gennemført i et EU-/EØS-land har **hjemmel i autorisationsloven**, og at de nærmere bestemmelser i forhold til vurdering af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer vurderes efter bekendtgørelse nr. 49 af den 13. januar 2010 om EU og EØS-statsborgeres adgang til udøvelse af virksomhed som autoriseret sundhedsperson med senere ændringer, som implementerer dele af EU's anerkendelsesdirektiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

Kommentar: **Her belyses hjemmelsspørgsmålet for anerkendelsesproceduren = der mangler hjemmel.** anerkendelsesproceduren har altså, ifølge Styrelsen for Patientsikkerhed hjemmel i autorisationsloven (under sundhedsministeriets ressort) som ikke fastsætter regler for anerkendelse af kvalifikationen og ikke i anerkendelsesloven under Uddannelses- og Forskningsministerens ressort.

Bilag 16 a fortsat:

Styrelsen har hjemmel til at fastsætte krav til, hvad en osteopat skal opfylde for at kunne opnå dansk autorisation. Styrelsen har derimod ikke hjemmel til at fastsætte krav til en dansk uddannelse i osteopati.

Det er styrelsens opfattelse, at en offentlig regulering af uddannelsen til osteopat, skal ske i regi af Uddannelses- og Forskningsministeriet.

Kommentar: dermed er ingen bemyndiget til at udstede en uddannelsesbekendtgørelse for grunduddannelse i osteopati. Derfor kan autorisationsgrundlaget (en uddannelsesbekendtgørelse med hjemmel i autorisationsloven §15) ikke udarbejdes uden en lovændring. Og så er vi tilbage til proportionalitetsprincippet der skal overholdes jf. EU-retten: **En billigere og mindre indgribende RAB-ordning er tilstrækkelig til at opnå formålet.**

Bilag 16 a fortsat:

Som nævnt oven for vurderer styrelsen ansøgere individuelt og inddrager deres øvrige uddannelse og erhvervserfaring i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelse nr. 49 af den 13. januar 2010 EU- og EØS-statsborgeres adgang til udøvelse af virksomhed som autoriseret sundhedsperson med senere ændringer. Det er ansøgerens samlede uddannelse og erhvervserfaring, der lægges til grund for vurderingen, og styrelsen mener på den baggrund, at **ansøgerne har fået vurderet deres slutkompetencer.**

Kommentar: **denne udtalelse af 11 juli 2022 ligger datomæssigt tæt op af ministerens svar på §20 spørgsmål d. 29 juni 2022 hvor ministeren oplyser det samme til folkettingen.** Bemærk at jeg knapt 3 år sende d. 23 maj 2025 har fået afslag på denne slutkompetencevurdering begrundet med at den ikke er foretaget og aldrig foretages i sager om autorisation af osteopater begrundet med at *"Som du har fået oplyst i afgørelse af 16. juli 2021 vedrørende din anmodning om aktindsigt af 30. juni 2021, er Styrelsen for Patientsikkerhed er fritaget fra den pligtmæssige vurdering i § 2, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 53 af 14. januar 2026 om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. Det oplyste åbentlyst falsum. Jeg er ikke blevet informeret om dette d. 30. juni 2021 som hævdet.*

Bilag 16 a fortsat:

8. Med hvilken ret (iht. hvilken lov) kræver I prøvetid på baggrund af fag som ansøgeren har bestået eksamen i? (Se BEK nr. 49 af 13/01/2010 §4 "Stk. 4. Forud for meddelelse af autorisation efter stk. 1, kan Sundhedsstyrelsen stille supplerende krav om prøvetid på op til 3 år eller beståelse af en egnethedsprøve, jf. direktivets artikel 14, jf. dog artikel 15, hvis varigheden af den gennemførte uddannelse er mindst et år kortere end den tilsvarende danske uddannelse, eller uddannelsen omfatter fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige fra dem, der er omfattet af den tilsvarende danske uddannelse. Ansøgeren har ret til at vælge mellem gennemførelse af prøvetid eller beståelse af egnethedsprøve." og "Stk. 6. Egnethedsprøve aflægges i de fag, der kræves for at opnå den tilsvarende danske sundhedsuddannelse, og som ansøgeren ikke har bestået. Bestås egnethedsprøven ikke, kan ansøgeren ikke meddeles autorisation eller tilladelse til selvstændigt virke." .

Styrelsen kan stille krav om udligningsforanstaltninger, for at ansøger kan få dansk autorisation, hvis der **konstateres væsentlige forskelle imellem en ansøgers uddannelse og den tilsvarende danske uddannelse eller i dette tilfælde de danske krav i bekendtgørelse nr. 981 af den 28. juni 2018 om autorisation af osteopater.** Forskellene kan bestå i fag eller discipliner, der er væsentligt forskellige fra de danske krav. Det kan fx betyde, at der helt mangler fag i ansøgerens uddannelse, eller at der ikke er undervist i tilstrækkelig grad inden for visse fag – **også selvom der er aflagt eksamen i disse fag.**

Kommentar: her ses det at Styrelsen systematisk træffer afgørelse i strid med EU anerkendelsesdirektiv artikel 14 ved ikke at anerkende gennemført uddannelse og **bestået eksamen** i osteopati og de dertil tilhørende fag.

Styrelsen for Patientsikkerhed, SILA, oplyste den 11 juli 2022 (Bilag 16 h):

"Det fremgår eksplicit af bekendtgørelse om autorisation af osteopater af 28. juni 2018, at der ikke tilrettelægges egnethedsprøve efter bekendtgørelse om EU og EØS-statsborgeres adgang

Whistleblow - misbrug af offentlige midler til at sikre private interessenter flere markedsandele

til udøvelse af virksomhed som autoriseret sundhedsperson, **da der ikke findes en offentligt reguleret uddannelse i osteopati i Danmark"**

Og

Styrelsen har hjemmel til at fastsætte krav til, hvad en osteopat skal opfylde for at kunne opnå dansk autorisation. **Styrelsen har derimod ikke hjemmel til at fastsætte krav til en dansk uddannelse i osteopati.**

Det er styrelsens opfattelse, at en offentlig regulering af uddannelsen til osteopat, skal ske i regi af Uddannelses- og Forskningsministeriet.

Vh. Janne Egede Høyrup, Whistleblower

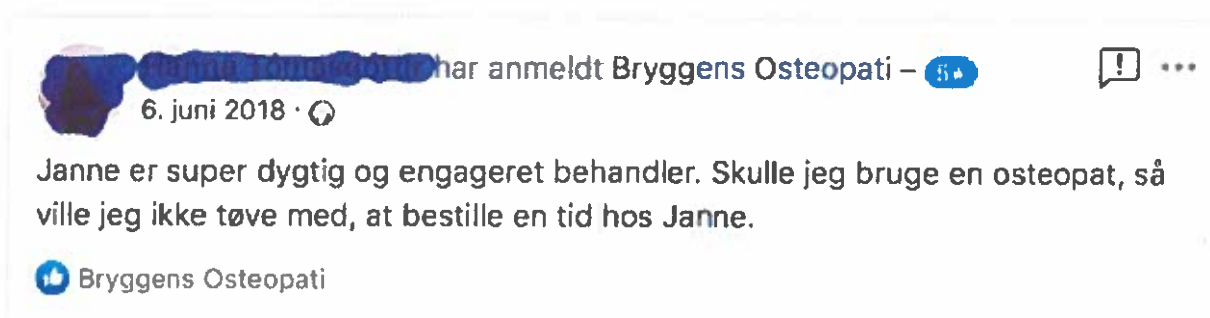
Uddannet osteopat D.O. ved International Academy of Osteopathy I perioden 2010-2015

Medlem af Sutherland Cranial College of Osteopathy England.

Ejer af Bryggens Osteopati.

Whistleblower

Afslutende bemærkning

Styrelsens rådgiver anbefalede mig som osteopat før jeg foretog en lovpligtig underretning i efteråret 2018, om forhold der skader patientsikkerheden, med henvisning til en utilsigtet hændelse der skadede et hjerteopereret spædbarn med en fødselsvægt på under 1,5 kilo, i alvorlig grad.

Hændelsen var relateret til en procedure som anbefales i styrelsens rådgivers klinik. Styrelsens rådgiver indberettede ikke selv den utilsigtede hændelse. Hun gav mig telefonisk besked på at tie, eller det ville gå ud over min autorisation. Og hun sendte en skriftlig eksklusionsadvarsel med trussel om eksklusion fra Danske Osteopater på grund af min bekymringshenvendelse.

Jeg tav ikke. Også de danske børnelæger underrettede om de forhold jeg advarede imod. Det resulterede i nye kliniske retningslinjer der diskrete advarer imod den skadelige procedure.

Det skal ikke handle om mig, men det viser at processen er påvirkelig for utidig indblanding af uvedkommende interesser som direkte skader patientsikkerheden. Styrelsens rådgiver er korrupt.